Sânge Captivant

Legături De Sânge Cartea 11

Traducere Română

Amy Blankenship, RK Melton

Cuprins

Capitolul 1
Capitolul 2
Capitolul 3
Capitolul 4
Capitolul 5
Capitolul 6
Capitolul 7
Capitolul 8
Capitolul 9
Capitolul 10
Capitolul 11
Capitolul 12
Capitolul 13
Capitolul 14
Capitolul 15
Capitolul 16

Sânge Captivant
Legături De Sânge Cartea 11
Seria Legături De Sânge

Amy Blankenship, RK Melton
Traducătoare: Claudia Ene

Drepturi de autor © 2012 Amy Blankenship
A doua ediție Publicată de Amy Blankenship
Toate drepturile rezervate.

Capitolul 1

Toya stătea ghemuit pe acoperișul casei lui Kyoko și își lăsă privirea aurie să alunece spre clădirea mică din curtea din spate, care adăpostea Statuia Fecioarei. Trecuseră câțiva ani de la noaptea în care trecuse de barieră și o găsise în această lume, dar încă își amintea fiecare detaliu de parcă s-ar fi întâmplat ieri.

Un zâmbet blând îi apăru pe chip gândindu-se la ea aruncându-se în apa aceea înghețată după el… micuța proastă nici măcar nu știa să înoate, dar nu-i păsa.

Gândurile i se întunecară pe măsură ce își amintea de fiecare dată când o întâlnise în realități diferite. Indiferent de lume, Kyoko nu ezita niciodată să se sacrifice în focul momentului pentru a salva pe cineva pe care îl iubea. Buzele lui Toya se strânseră. Speră să o facă să renunțe la acel mic obicei sau să o lege de el pe încăpățânata asta, ca să o poată proteja de data aceasta.

Toya își mută privirea și se uită cu furie la imensul iaz din spatele proprietății. Speră din tot sufletul ca ea să-i fi urmat sfatul și să fi învățat să înoate. Aproape că îi provocase un atac de cord în noaptea aceea, înecându-se așa lângă el, iar când o va găsi, era al naibii de sigur că o să țipe la ea pentru asta.

Când o va găsi… Trăsăturile lui Toya se înmuiară, știind deja de ce nu fusese chiar acolo, așteptându-și tutorii când aceștia trecuseră dincolo. El și frații lui își dăduseră deja seama de asta, din moment ce Kyoko nu îl recunoscuse când apăruse prima oară. Ea nu-și amintea de protectorii ei, ceea ce era destul de normal, având în vedere că, în toate celelalte dimensiuni în care o găsiseră, ea păstra doar amintirile unei singure vieți, iar aceea era întotdeauna viața pe care o trăia în acel moment, în acea dimensiune.

De obicei, acea amnezie dimensională îi afecta și pe toți protectorii… inclusiv pe el. Nu putea număra de câte ori o întâlnise pe Kyoko pentru prima dată, dar această lume era diferită. Inima Timpului îi trimisese aici cu un dar și un blestem. Pentru prima dată, el și frații lui își aminteau totul despre ea… chiar și faptul că toți erau îndrăgostiți de ea și se luptaseră pentru ea în lumi paralele.

I se strânse pieptul la o amintire pe care și-ar fi dorit să nu o aibă. Încă mai simțea groaza morții lui Kyoko în brațele sale, corpurile lor mișcându-se împreună în timp ce amândoi erau străpunși de o lovitură mortală destinată doar lui. Ea încercase să-l salveze de Hyakuhei… și îl salvase. Toya clipi când o lacrimă singură îi alunecă pe obraz și alungă furios acea amintire.

La naiba, chiar și Hyakuhei își amintea totul, ceea ce părea să fie în favoarea lor, având în vedere că nu îi atacase imediat ce îi văzuse. Desigur… nici el nu fusese prea sociabil d . Deja hotărâseră să se ferească de el și să nu-l provoace de data aceasta.

Hyakuhei nu fusese cu ei când urmăriseră demonii prin fisură, așa că nu aveau nicio idee de unde venise și asta îi îngrijora puțin. Până acum, părea doar că aduna bucățile de cristal pe care Kyoko le spărsese, evident… din nou. Nu era vina lui Kyoko… nu putea învăța din greșelile trecutului dacă nu i se permitea să-și amintească că le făcuse. El o iertase, știind că, dacă ea nu ar fi spart cristalul, atunci gardienii ei nu ar fi fost atrași în această lume pentru a o găsi.

O încruntare i-a apărut pe buzele lui Toya când a simțit atracția familiară a unei așchii din același cristal spart, aflată în apropiere. Cristalul Inimii Păzitorului era incredibil de puternic, iar fiecare așchie minusculă deținea o parte din acea putere. Orice om sau demon care reușea să pună mâna pe o bucată din el ar fi obținut un plus de putere incredibil și, cum era de așteptat, aceste așchii atrăgeau demonii ca mușteleie la miere.

Tocmai pentru că cristalul apăruse aici, în Los Angeles, locul acesta devenise punctul fierbinte al acestei lumi pentru toate creaturile paranormale. Tot ce nu era uman era atras de această zonă, chiar dacă nu aveau nici cea mai mică idee de ce.

Căutând cristalul pe care îl simțea, Toya își lăsă privirea să alunece încet peste casele care înconjurau altarul și se opri când văzu pe cineva uitându-se pe fereastra întunecată a casei de alături. Se ridică în picioare și se uită fix la silueta care îl privea, apoi ridică o sprânceană când forma ascunsă în umbră se lăsă brusc sub marginea ferestrei.

Toya zâmbi satisfăcut. Era și timpul să se distreze puțin. Dispăru imediat din vedere, chiar în momentul în care bărbatul își adună suficient curaj să arunce încă o privire.

Tasuki inspiră adânc, ținând în continuare arma în fața lui ca pe un scut. Acela era bărbatul cu care fusese Kyoko în noaptea în care dispăruse… era

sigur de asta. Ce căuta ascuns pe acoperișul casei lui Kyoko? Tasuki își îndreptă umerii, hotărât. Nu exista decât o singură cale de a afla, iar faptul că era polițist îi dădea tot dreptul să meargă să investigheze.

Asigurându-se că Beretta lui avea încărcătorul plin, Tasuki a dezactivat siguranța și a ieșit pe ușa din față. Nu era prima dată când punea piciorul pe proprietate de când Kyoko dispăruse în acea noapte, acum zece ani, dar era prima dată când vedea pe cineva în afară de firma angajată să întrețină terenul.

Prima dată când îi văzuse acolo, pe mașinile lor de tuns iarba cu rază de cotitură zero, îi confruntase, doar pentru a afla că fuseseră angajați în mod anonim. Când încercase să urmărească acea pistă, se lovise de o fundătură, deoarece banii apăreau pur și simplu în cutia poștală a firmei o dată pe an și erau întotdeauna plătiți în numerar.

Traversând poteca bine bătătorită dintre cele două case, Tasuki se opri, incapabil să oprească amintirile despre Kyoko și fratele ei, Tama, care îl bântuiau. Dacă n-ar fi fost acel blestemat așa-zis „înger” pe care Kyoko l-a întâlnit în acea ultimă noapte, ea n-ar fi plecat… era sigur de asta. Tasuki nu se rușina să recunoască… îl ura pe acel bărbat pentru că i-o luase pe Kyoko, dar dacă el se întorsese, atunci exista o șansă ca și Kyoko să se întoarcă.

Nergăsind pe nimeni în imediata apropiere, Tasuki s-a furișat spre partea din spate a casei, unde statuia era încuiată bine în interiorul micului altar. Mișcându-se în tăcere, a ocolit colțul casei și a tresărit când l-a văzut din nou chiar pe bărbatul la care tocmai se gândise, stând chiar acolo, în fața magaziei… iar ușile afurisite ale acesteia erau larg deschise.

Văzându-l doar de la distanță când era copil, Tasuki îl studiă de data aceasta pe bărbat, memorând fiecare detaliu. Părul său lung și întunecat era presărat cu reflexe argintii dense, iar îmbrăcămintea lui era la fel de ciudată ca a jumătății dintre oamenii pe care îi văzuse lucrând cu PIT. Nu părea normal, dar cu siguranță nu avea aripi, așa că Tasuki renunță la ideea lui Kyoko cu „îngerul”.

„STAI PE LOC!”, a strigat Tasuki, ieșind din umbră și ridicând Beretta-ul, țintind direct spre inima bărbatului.

Zâmbetul ironic al lui Toya se lărgi și se întoarse încet pentru a-l privi cu dispreț pe bărbatul care credea că îl luase prin surprindere. Privirea lui se transformă repede în iritare când se trezi față în față cu o fantomă din trecut. Al naibii Tasuki… ar fi trebuit să știe că omul ăla o să pândească pe undeva pe aici. Toya se încruntă la următoarele cuvinte rostite de Tasuki.

„M-am gândit eu că ești tu”, exclamă Tasuki cu un mârâit. „Îmi amintesc… erai aici în noaptea în care au venit demonii. Ești unul dintre ei? I-ai făcut ceva lui Kyoko… Te-am văzut ținând-o în brațe, cu trupul fără viață, și să nu îndrăznești să negi.”

Toya își fixă privirea asupra omului de care Kyoko era atât de atașată și râse în sinea lui la gândul că Tasuki nu-și amintea de toate întâlnirile lor… ceea ce era probabil un lucru bun. Ochii i se îngustară când simți puterea cristalului spart emanând din Tasuki, iar această descoperire îl enervă brusc.

„Ai un talisman”, a afirmat Toya. „Îl vreau.”

Acum era rândul lui Tasuki să se încrunte: „Ce?”

Nu apucă să tragă cu Beretta când bărbatul se năpusti asupra lui ca o umbră, doborându-l la pământ și apăsându-i cu putere vârfurile degetelor pe mușchiul pieptului. Tasuki-și înfășură mâinile în jurul încheieturii bărbatului și împinse înapoi cu toată forța de care era capabil.

„Înger… pe naiba”, mârâi Tasuki și-și înfipse piciorul în stomacul bărbatului, „te comporți mai degrabă ca un demon!” Reuși să-l împingă cu mai multă forță decât își dăduse seama că are.

Toya a zburat înapoi, aterizând pe picioare și alunecând pe iarba bine îngrijită. Și-a strâns pumnul lângă corp și a mârâit. Deci cristalul îl proteja, nu-i așa?

„Ce ai făcut ca să o faci pe Kyoko să plece?”, întrebă Tasuki, ridicându-se repede în picioare când ochii adversarului său își schimbară culoarea, trecând de la auriu pur la un argintiu foarte înfricoșător. Tasuki nu se dădu înapoi, ci îi întâmpină privirea direct.

Toya a mârâit când a văzut că ochii lui Tasuki se transformau în ametist.

„Toya!”

Culoarea argintie dispăru din ochii lui Toya, iar acesta se uită furios peste umăr la fratele său, Shinbe: „Ce vrei, Shinbe? Nu vezi că sunt ocupat să recuperez cristalul?”

Shinbe își înclină calm capul într-o parte: „Îți dai seama că va trebui să-l omori pentru a-i scoate talismanul… nu-i așa?”

„Nu am nicio problemă cu asta. În plus, amândoi știm că poate muri”, mârâi Toya și mârâi din nou când se auzi o împușcătură și simți glonțul străpungându-i umărul drept. „Nenorocitule!”

Shinbe chicoti ușor: „În cazul ăsta, Toya, cred că ai meritat-o. Acum, lasă-l în pace pe Tasuki… trebuie să plecăm repede.”

„Tu ai lua apărarea lui”, spuse Toya sarcastic, în timp ce unul dintre pumnalele sale gemene prindea viață în mâna lui și îl folosea pentru a-și scoate glonțul din umăr. „De ce să plecăm? Distracția abia a început”, mârâi el, în timp ce glonțul sări peste iarbă și ateriză la picioarele lui Tasuki.

„Vine”, răspunse Shinbe enigmatic.

Pumnalul lui Toya dispăru, iar buzele i se curbară într-un zâmbet când se uită înapoi spre Tasuki. „Măcar nu voi fi învinuit pentru asta.”

„Cine vine?”, întrebă Tasuki, neștiind prea bine spre cine să țintească… deși cel numit Toya rămânea totuși prima lui alegere. Zâmbetul acela al lui, care părea că știe ceva, îi dădea fiori.

Shinbe îl privi îndelung: „Ai încredere în mine, Tasuki… trebuie să pleci acum. Dacă nu o faci, măcar ascunde-te până pleacă el.” Recunoscu acea privire încăpățânată când Tasuki își îndreptă umerii și strânse mai tare arma. Scuturând din cap, Shinbe se hotărî să-i ofere reîncarnatului său neascultător un mic cadou util.

Cu câteva mișcări rapide ale mâinilor și o înclinare a toiagului, Shinbe a ridicat o barieră permanentă în jurul băiatului, care urma să împiedice demonii sau pe oricine altcineva să detecteze ciobul de cristal care se afla adânc în interiorul lui. A oftat în gând, știind că era prea târziu să ascundă acel mic detaliu de Toya.

Tasuki rămase cu ochii larg deschiși când piatra mare de ametist de pe toiagul lui Shinbe străluci ușor, iar acesta dispăru împreună cu cel numit Toya. Privirea i se îndreptă spre propriile mâini și apoi spre restul corpului, în timp ce o lumină blândă de ametist îi contura silueta pentru o clipă, apoi se estompă.

„Poate că asta te va ajuta să rămâi în viață de data asta”, îi răsună în minte vocea lui Shinbe, înainte ca și ea să dispară.

„De data asta?”, întrebă Tasuki confuz, apoi tresări când ușa șopronului se trânti. Un sentiment brusc de presimțire îl cuprinse și ar fi putut jura că cerul se întunecase cu câteva nuanțe.

Tasuki nu-și putea stăpâni nevoia urgentă de a se ascunde în umbra copacilor din spatele lui. Se ghemui, pe jumătate ascuns în spatele a două trunchiuri de copac, astfel încât să poată trage cu ochiul printre ele și să vadă ce se întâmplă.

Un fior rece până în măduva oaselor îl străbătu când văzu un bărbat cu părul lung și negru apărând de nicăieri chiar în centrul curții din spate. Aerul i se opri în piept, în timp ce o teamă copleșitoare și o liniște deplină îl

înghețară pe loc. Era el… bărbatul din coșmarurile sale stătea la doar zece picioare distanță de ascunzătoarea lui.

Hyakuhei se îndreptă spre magazie cu o expresie contemplativă pe chip. Era sigur că tocmai simțise prezența unui talisman în momentul în care acesta dispăruse. Cât de ironic era faptul că un talisman se afla chiar aici, pe terenul sanctuarului în care locuia Fecioara? Oprindu-se în fața magaziei, ușa se deschise din nou, parcă ascultând de porunca lui tăcută.

Ochii lui întunecați s-au luminat într-un maro deschis în timp ce privea chipul dorinței inimii sale. Întinzând o mână, își atinse vârfurile degetelor de ale ei și nu simți nimic altceva decât răceala pietrei. Așadar, chiar și după tot acest timp, ea încă îl respingea… refuzând să-i permită să se întoarcă în Inima Timpului. Își ridică privirea spre a ei și fu răsplătit când ochii ei străluciră ușor pentru o clipă. Un zâmbet diabolic îi apăru pe buzele sale perfecte… așa să fie.

Ochii i se îngustară când simți energiile în declin ale lui Toya și Shinbe. Era evident că ajunseseră aici primii pentru a revendica talismanul de cristal. Aruncând o ultimă privire către statuie, Hyakuhei se întoarse pe călcâie și părăsi incinta sanctuarului.

Tasuki nu îndrăznise să se miște până când monstrul din coșmarurile sale părăsise sanctuarul. Alunecă până la pământ, eliberându-și respirația pe care nu știa că o ținea în piept, apoi se rostogoli pe spate ca să privească stelele. Ce naiba se întâmpla? Era obișnuit să vadă fenomenele paranormale care înfloreau în Los Angeles, dar asta era altceva… asta îl atingea prea aproape de suflet.

Știind deja răspunsul, s-a întins și s-a ciupit tare de braț. Bine… asta era dovada că nu visa. Jade avea dreptate… fuseseră mai mult decât simple vise. Niciodată în viața lui nu trăise ceva atât de înspăimântător. A respirat adânc de câteva ori și a așteptat să-i treacă, înainte de a se ridica încet în picioare și de a se îndrepta clătinându-se spre marginea proprietății dintre casele lor.

Când a ajuns la marginea curții din față, Tasuki a alergat spre ușa de la intrare și aproape că a forțat intrarea prin obstacolul din fața lui, când mâna i-a alunecat de pe clanță. Închizând ușa în urma lui, a tras toate zăvoarele și s-a îndepărtat repede de ea. Îndreptându-se spre canapea, s-a așezat și s-a înfășurat în pătură, având grijă să țină degetul pe trăgaciul Berrettei sale… nu că i-ar fi folosit la ceva.

Se încruntă amintindu-și de cel pe nume Toya, care scoase glonțul cu vârful acelui pumnal cu aspect periculos. Ridică privirea spre portretul atârnat deasupra șemineului, iar buzele i se despărțiră într-un sentiment de déjà vu. În tablou, Kyoko atingea mâinile statuii exact așa cum tocmai o făcuse tipul ăla înalt, brunet și înfricoșător.

Capitolul 2

Jade simțea cum liniștea somnului îi scăpa, dar se simțea atât de bine încât pur și simplu nu voia încă să înfrunte realitatea. Simțea corpul încălzit lipit de al ei și aproape că gemu. Dacă se gândea mai bine… poate că trezirea nu era o idee atât de rea.

Deschise încet ochii și văzu un piept bronzat și gol, cu mușchi bine definiți, care îi umplea câmpul vizual. Judecând după bătăile regulate ale inimii de sub ureche, Titus încă dormea și ar fi fost crud să se retragă brusc sau să-l împingă indignată din pat doar pentru că se atingeau. Probabil că încă nu se vindecase complet, așa că se hotărî să-i dea puțină libertate… de data asta.

Probabil că ea fusese cea care se cuibărise lângă el în timpul nopții, având în vedere că, de obicei, se agăța de mai multe perne noaptea. Sincer, faptul că avea un picior și un braț aruncate peste el nu era o mare surpriză. Era cu siguranță un înlocuitor bun pentru pernele ei obișnuite.

Își mută piciorul doar puțin, simțind că interiorul coapsei ei se așeza chiar peste umflătura dintre picioarele lui și suspină în sinea ei. Deși ura să recunoască, chiar și când bărbatul era în stare de repaus, era totuși foarte impresionant. Jade simți coapsa lui tare mișcându-se împotriva între picioarele ei și se forță mental să nu se apese împotriva lui. Murea de dorință să o facă. De fapt, în acel moment murea de dorință să i-o facă.

Jade îi inspiră încet parfumul îmbătător și închise ochii, savurând bărbatul primitiv care îi putea alina atât de ușor durerea pulsantă a dorinței ei. Era încăpățânată și, până atunci, îi fusese destul de ușor să nu cedeze nevoii copleșitoare de sex pe care o provocase căldura indusă de hormoni.

Simți o senzație fierbinte și gâdilătoare coborând în spirală, iar mușchii abdomenului i se încordară. Înainte să apuce să se oprească, corpul ei o trădui și își mișcă șoldurile. Senzația era atât de incredibilă încât, în loc să se retragă, rămase acolo, având nevoie de acea presiune.

Jade a ridicat mental ochii la cer, amuzată de ironie. Iată că Titus credea că mirosul căldurii ei îl va înnebuni. Ei bine, avea o veste pentru puternicul Alfa… nu era singura care avea nevoie să folosească spray-ul de parfum în acel moment. Se încruntă, știind că nu fusese niciodată atrasă de mirosul unui bărbat uman, dar, pe de altă parte, de ce ar fi fost… nu-i așa?

Asta nu făcea decât să-i confirme teoria că era mult mai sigur să se trezească în pat cu un om, pentru că acum avea cu ce să compare.

Cu cât se lipea mai tare de Titus, cu atât gândurile îi alergau mai repede, până când mintea i se opri brusc când se mișcă din nou. Următorul lucru pe care îl conștientiză fu că se freca de duritatea coapsei lui, încercând să ajungă la orgasm. Jade se încruntă, blestemându-se pentru faptul că tocmai se lăudase cu încăpățânarea ei și acum se făcea de râs.

În clipa în care Titus s-a trezit din somnul profund și vindecător în care se afla, a strâns imediat corpul moale de lângă el și s-a rostogolit până a ajuns deasupra. I-a imobilizat încheieturile pe pat și și-a apăsat coapsa mai tare împotriva umezelii fierbinți. Titus se uită în jos, la chipul lui Jade, și își dădu seama dintr-o singură privire că ea avea nevoie de el. Ochii ei erau strălucitori și sticloși, obrajii îi erau îmbujorați, iar buzele acelea buze erau ușor întredeschise din cauza respirației rapide. Cum naiba reușise să doarmă în timp ce se întâmpla asta?

Jade îl privea pe Titus, uimită de cât de repede se mișcase el pentru a o domina. Voia să guste din acea viteză și din acea putere brută… măcar o dată. Voia să simtă diferența dintre pasiunea unui om și sexualitatea brută a lupului care se afla deasupra ei. Jade se mișcă în ritmul lui, știind că era prea târziu să se oprească acum și că nu el era de vină… ci ea.

Titus gemu pe jumătate și mârâi pe jumătate, simțindu-se cum se întărea dureros de tare și de repede. Știa că ea depășise punctul de rupere și, deși se bucura că zidurile prejudecăților ei se prăbușiseră… voia să o audă spunând că avea nevoie de el, ca să nu i-o poată arunca în față după aceea.

Aplecându-și fața pentru a pluti chiar deasupra buzelor ei, o întrebă: „Ce vrei de la mine, Jade?”

Auzind vocea lui răgușită și profundă, o cuprinse o căldură și mai intensă. Jade se întinse spre el și tremură. Era aproape să-și piardă rațiunea, dar se stăpâni și îl privi direct în ochi. Mai avea încă suficient instinct de supraviețuire ca să știe că era periculos de aproape de a depăși mai multe limite.

Cu o voce aproape panicată, Jade îi răspunse la întrebare. „Pretinzi că ești un bărbat de onoare, așa că vreau cuvântul tău de Alfa că nu mă vei marca și că îmi vei lăsa libertatea. Poți face asta și totuși să-mi arăți cum e să fii cu un lup, ca să-mi scot asta din cap?”

Titus simți înțepătura cuvintelor ei disperate și o privi cu o privire aspră. „Dacă n-ai fi pe jumătate ieșită din minți de dorință, nu m-ai dori niciodată

doar pentru ceea ce sunt”, o acuză el. Nu-i plăcea gândul că ar ajuta-o să-l scoată din mintea ei. „Nu-ți face griji… N-am nicio intenție să te marchez. Nu ești singura care are standarde.”

Jade își ținu respirația auzind ușoara furie din vocea lui. Se lăsă pe spate în saltea pentru a crea distanță între ei. Incapabilă să-i susțină privirea, își coborî ochii spre perfecțiunea buzelor lui. „Atunci suntem de acord. Odată ce părăsim patul ăsta, nu vor exista obligații”, repetă ea, rugându-se să aibă voința necesară să se ridice dacă el îi refuza condițiile.

„Dacă tot ce vrei e o partidă de sex, atunci asta îți voi oferi… și vei cunoaște diferența dintre a te culca cu un om și a fi cu un lup”, spuse Titus, fără să-i pese că cuvintele sunau mai degrabă ca o amenințare decât ca o înțelegere.

Buzele lui Jade se deschiseră pentru a-i răspunde sarcastic, dar cuvintele îi fură furate când buzele lui fierbinți se așezară repede pe ale ei într-un sărut aprins. În acel moment, ea nu mai avea niciun motiv să se certe cu el… primea ceea ce își dorea. Jade își întinse corpul în sus și gemu în mijlocul sărutului aprins. Dacă tot urma să facă asta, atunci voia să obțină tot ce se putea din această experiență.

Titus luase aceeași hotărâre. Dacă aceasta era singura dată când ea îi permitea de bunăvoie să o atingă, atunci el avea să se asigure că ea nu o va uita niciodată. Dându-i drumul la mâini, el a adâncit sărutul în timp ce se freca de ea. Apucând materialul cămășii de noapte roz aprins, el a tras o parte a acesteia în jos pentru a-i expune sânul.

Încheind brusc sărutul, se lăsă înapoi pe pat, apucându-i chiloții și trăgându-i în jos pe picioare într-o singură mișcare rapidă. Simți satisfacție auzind-o cum își ținu respirația, surprinsă.

Privind-o cu părul ei întunecat întins pe cearșaful alb și cu acel singur deal de piele cremoasă deasupra marginii cămășii largi, Titus a decis că mai era un lucru care să completeze imaginea. Apucând de partea de jos a cămășii de noapte, a sfâșiat-o pe mijloc, oprindu-se la doar câteva inci înainte ca sfâșierea să ajungă la vârf și să o rupă în două.

A desfăcut larg cămașa de noapte, apoi a dat drumul țesăturii moi, urmărind cum se deschide ca o perdea și apoi flutură în jos, lăsând-o goală de la sâni în jos.

Jade zâmbi ironic, simțind că încă se luptau, iar instinctiv îi plăcea energia acelui moment. Se ridică și își lipi palma de pieptul lui pentru a-l ține la distanță. Își strecură picioarele dintre ale lui, se ridică în genunchi cu

fața spre el și zâmbi timid când îl lăsă să o forțeze să-l împingă înapoi de pe pat, până când el ajunse în afara razei ei de acțiune.

Își lăsă privirea să coboare mai jos, în timp ce Titus își dădea jos pantalonii de jogging și îi dădea la o parte cu piciorul. Credea că era excitat ultima oară când îl văzuse gol, dar acum putea să observe diferența… era imens.

Târându-se până la marginea patului, Jade s-a ridicat în genunchi și s-a năpustit înainte, lipindu-și buzele de ale lui într-un sărut aprins pe care el l-a dominat repede. Ea și-a lăsat mâinile să-i mângâie șoldurile, apoi a strecurat una dintre ele în față pentru a-și înfășura mâna în jurul lungimii lui groase.

Știind că acum avea o prindere fermă de singurul lucru pe care îl dorea de la el, Titus și-a strecurat degetele în părul ei și i-a înclinat capul în timp ce mârâia în timpul sărutului. Îi simțea sfârcul liber frecându-se de pieptul lui în timp ce se mișca împotriva ei și se legăna înainte și înapoi în mâna ei.

Titus zâmbi în sinea lui, știind că era pe cale să-i dea o lecție. Mica lui lupoaică habar n-avea în ce se băga. Era obișnuită cu rezistența oamenilor, când chiar și un vârcolac obișnuit nu se putea compara cu rezistența unui Alfa. Trăgând-o de pe pat, o întoarse cu fața spre el și o ridică împotriva peretelui.

Jade și-a înfășurat picioarele în jurul lui și și-a pus mâinile pe umerii lui pentru a se sprijini. Ridicându-se, și-a înclinat fără teamă șoldurile până când vârful lui umflat a apăsat împotriva deschiderii ei. Doamne, era atât de mare. Și-a balansat șoldurile înainte și înapoi într-o mișcare lentă și frecată, în timp ce primul inch din el a alunecat în interiorul ei, întinzând-o.

Titus o privea cum își lăsa capul pe spate, sprijinindu-se de perete, încercând să-l primească încet. Scuturând din cap, și-a înfășurat mâinile în spatele ei și i-a apucat umerii și, cu o singură împingere puternică în sus, a tras-o peste el, făcându-i pe amândoi să-și piardă respirația.

Nu se așteptase ca ea să fie atât de strâmtă, iar senzația de strângere aproape că l-a pus în genunchi.

Înainte ca ea să-și revină, Titus s-a retras pe jumătate, apoi i-a tras din nou umerii în jos în timp ce împingea în sus și o ținea acolo cu o strânsoare puternică.

Jade îl împinse de piept și gemu când fu brusc învârtită, iar spatele ei se lovi de saltea. Patul înalt avea înălțimea perfectă pentru ca el să rămână în picioare, cu picioarele ei înfășurate în jurul taliei lui. Ea apucă cu mâinile

cuprinzătoare de cuvertură când el îi cuprinse fesele cu palmele, trăgând-o și împingând-o înainte și înapoi împotriva lui.

Cu respirația sacadată, Jade a ridicat privirea spre el, doar pentru a-l vedea urmărindu-se cum aluneca înăuntru și afară din ea. Mușchii brațelor lui se încordau la fiecare mișcare, iar ea și-a coborât privirea spre cei opt mușchi abdominali care se contractau. Imaginea lui stând acolo, înalt și mândru, în timp ce o penetra cu putere, era cel mai sexy lucru pe care îl văzuse vreodată. Senzația de a-l simți intrând în ea centimetru cu centimetru, în împingeri lente și puternice, a dus-o la culmea plăcerii.

Titus își ridică privirea înfierbântată când o auzi țipând. Era atât de senzuală în timpul orgasmului încât trebuia să se concentreze pentru a-și aminti că, pentru ea, el nu era altceva decât un instrument menit să-i ofere eliberarea de la dorința ei arzătoare. El sau orice alt om ar fi fost de ajuns. Gândul că alți bărbați o atingeau… o duceau la orgasm îl ajuta să-și păstreze controlul rigid în timp ce se afunda în ea și se retrăgea, încordându-și întregul corp la fiecare mișcare.

Jade se lupta să respire când spasmele orgasmului ei au continuat până în punctul în care era gata să ceară milă. Dându-și capul încoace și încolo, și-a arcuit corpul în sus și a deschis ochii. Puținul suflu care-i mai rămăsese s-a pierdut când a văzut ochii furioși ai lupului Alfa care o priveau fix. Cuprinsă de panică, și-a dezlegat picioarele și a încercat să se răsucească pentru a se îndepărta de el.

„Ajunge”, spuse Jade fără suflare și se bucură când el îi dădu drumul. Simțind încă spasme pulsatorii între picioare, încercă să se târască departe de el.

Titus o privi cum se întoarse în patru labe pentru a se târî departe de el. Îi simțea mirosul fricii care o cuprinsese brusc și ura faptul că ea îl compara din nou cu alți bărbați de care se temea doar pentru că el era un Alfa. Scutură din cap și se târî repede peste ea.

Jade inspiră brusc când simți corpul lui mângâindu-i spatele, iar brațele lui se așezară brusc lângă ale ei. Simți capul gros al lui împingându-se din nou în deschizătura ei și gemu în timp ce își ridică partea superioară a corpului și își lăsă capul pe umărul lui, în semn de predare.

Titus o cuprinse cu brațele și o trase înapoi spre pieptul lui, în timp ce se împingea din nou adânc în ea. Aplecându-și buzele spre paviliul urechii ei, îi șopti cu o voce gravă și răgușită: „Niciodată nu e de ajuns.” Își frecă nasul de partea laterală a gâtului ei și simți cum ea îl strângea și mai tare.

Jade simți cum îi bătea inima cu putere în timp ce vocea lui îi răsuna în minte, dar era încă suficient de lucidă încât să se ferească de dinții care îi erau atât de aproape de piele. Aproape toate femeile-lup erau marcate în timpul actului sexual și nu putea să-și oprească frica să crească în același timp în care un alt orgasm o lovea cu putere.

Ridicând privirea, Titus le zări reflexia în oglinda uriașă de pe comoda. Imaginea ei, cu ochii închiși și buzele ușor întredeschise, în timp ce îi primea împingerea, era erotică. Așezându-și mâinile pe șoldurile ei, el o ridică și o coborî într-un ritm care o făcea să gâfâie, în timp ce picioarele ei începeau să tremure. Își lăsă una dintre mâini să-i mângâie corpul în sus, până când îi cuprinse sânul, apoi își strecură cealaltă mână în jurul ei și o băgă între coapsele ei.

„Deschide ochii, Jade”, îi porunci el într-un șoaptă aspră și își folosi obrazul pentru a-i întoarce fața spre oglindă.

Jade deschise ochii, văzându-și reflexia chiar în momentul în care el îi depărtă și mai mult picioarele. Contrastul dintre tenul ei mai închis și zeul grec blond din spatele ei era al naibii de erotic. Când el își trecu vârfurile degetelor peste mănunchiul de nervi situat chiar deasupra locului în care intra în ea, Jade gemu, mușcându-și buza de jos în timp ce avea din nou orgasm pentru el. Se simțea de parcă ar fi explodat când degetele lui nu-și încetară tortura.

„Titus, te rog”, strigă Jade, apăsându-se înapoi spre el în timp ce tremura și se zvârcolea în brațele lui.

Ochii lui Titus străluceau în timp ce o privea în oglindă. Îi oferea ceva ce nu mai avusese niciodată și încă nu se apropia nici pe departe de final. Dacă avea de gând să plece din patul ăsta crezând că nu fusese decât sex din milă din cauza căldurii ei, atunci el avea să se asigure că îi va fi greu să plece.

Ea simți cum el îi mângâia acel punct sensibil dintre picioare iar și iar, înainte ca brațele lui să o elibereze în cele din urmă și ea să cadă în față, sprijinindu-se de saltea. Își ținu respirația, scoțând un sunet șuierător când el își așeză o mână pe coasta ei și cealaltă pe partea inferioară a spatelui și se retrase aproape complet, doar pentru a se împinge înapoi încet, fără milă.

Mișcarea seducătoare de balansare era suficientă pentru a o menține în extaz și a-i oferi, în același timp, șansa să-și recapete respirația. Strânse cearșaful sub degete când își dădu seama că, în această poziție, el putea pătrunde și mai adânc decât o făcuse până atunci. Orice ar fi atins el în

interiorul ei, nu fusese atins niciodată de nimeni, iar această nouă senzație o făcea să se încordeze și să se topească la fiecare împingere. Înainte să se poată opri, se împinse înapoi spre el, astfel încât el să o lovească și mai tare.

„Titus”, strigă Jade când el o ținu nemișcată o secundă înainte de a se mișca din nou.

Titus mârâi încet din gât când aproape că-și pierdu controlul. Întinzându-se înainte, îi dădu părul lung și întunecat la o parte și o apucă de umăr cu una dintre mâini. Inspirând adânc și tremurând, o trase înapoi cu o smucitură mai puternică, năpustindu-se asupra ei și oferindu-i ceea ce își dorea cu ardoare.

„Oh, Doamne, Titus”, gemu Jade, pe măsură ce el accelera ritmul, oferindu-i mult mai mult decât se așteptase vreodată. După câteva minute, simți în sfârșit că e pe punctul de a ceda și se aruncă înainte, încercând din nou să se târască departe de el.

Titus respira greu în timp ce o apucă și o răsturnă pe spate. Ea era moale și atât de înroșită încât asta nu făcea decât să-l excite și mai tare, dacă era posibil. Desfăcându-i picioarele, el îi susținu privirea în timp ce se strecură încet înăuntrul ei de data aceasta, ținându-se cu un braț de ul de deasupra ei. Cu cealaltă mână, îi prinse un genunchi și îi ridică piciorul, intrând și ieșind din ea într-un ritm lent și chinuitor.

Încetinirea ritmului i s-a întors împotriva… simțea fiecare centimetru fierbinte al ei care îl învăluia, strângându-l și suptându-l. Mirosul amestecului de mosc al amândurora și strălucirea dorinței din ochii ei l-au copleșit, făcându-l să-și dorească să o păstreze. Titus a strâns din dinți când i-a simțit pulsul în jurul lui.

Apucând-o din nou de umăr, o trase pe saltea spre el, pătrunzând-o rapid, apoi se frecă de ea. Glisând-o înapoi pe cearșaf, repetă mișcarea iar și iar, folosindu-și încăpățânarea pentru a-și depăși chiar și propria limită.

Tot ce putea face Jade era să se țină bine și să se lase copleșită de senzații. Când el și-a coborât fruntea spre a ei, ea și-a înfășurat brațele în jurul gâtului lui și a fost ridicată repede în brațele lui.

Titus o ținu strâns lipită de el și ridică capul să privească fix tavanul, ca să nu o marcheze în timp ce exploda adânc în ea, pulsul spermei sale sincronizându-se cu bătăile puternice ale inimii sale. Timp de câteva minute, rămăseseră în acea poziție, respirând greu și tremurând, înainte ca Titus să o elibereze brusc, lăsând-o să cadă înapoi pe saltea.

Jade se încruntă când Titus se întinse pe pat lângă ea fără să spună un cuvânt și fără să încerce măcar să o țină în brațe. Își întoarse încet capul spre el și îl văzu întins pe spate, pieptul lui ridicându-se și coborând la fel de repede ca al ei… dar ochii lui erau închiși și relaxați.

Ea se încruntă când minutele trecură și respirația lui se uniformiză, pe măsură ce Titus adormi atât de ușor. Simți aerul răcoros al camerei întunecate răcorindu-i trupul înfierbântat și trase ușor pătura peste ea, într-un ciudat moment de singurătate. Jade petrecu următoarele treizeci de minute forțându-se să devină la fel de relaxată ca el și să adoarmă.

You've Just Finished your Free Sample

Enjoyed the preview?

Buy: http://www.ebooks2go.com